
NIESTRACONY (4) *part praet pass pf*

e, a oraz o jasne.

sg m N niestracony (3). ◇ [f N niestraconą.] ◇ pl N m pers niestrac(e)ni (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. tracić.

I. W funkcji właściwej: Nie skazany na zagładę (1) :

W przeciwstawieniu: »odrzucony ... niestracony« (1): Odrzucáni [bywamy]/ ale nie strácceni [deiecti, sed non pereuntes]. BudNT 2.Cor 4/9.

II. W funkcji przymiotnika: Taki, którego nie da się, nie można stracić; imperditus Calep, Cn (3) : Imperditus, quod perdi destruere non potest – Nie stracony. Calep 510b; [abowiem pímno iest rzecz niestrácona/ ktorego żadny čás nie zepfuie áni zátraćić może FlawHist +2v].

Przysłowie: Cnotá kleynot nie strácony/ Cnotá fkarb nie przepłácony KochMRot A2; Cnotá iest fkarb nie strácony/ Y kleynot nie przepłácony. CzahTr [D2].

Cf **STRACONY**